

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15875/2023
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1068/22 од 06.09.2022. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1068/22 од 06.09.2022. године, у потврђујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1068/22 од 06.09.2022. године, у потврђујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1424/20 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретност кп.бр. ..., уписане у лн.бр. .. КО ..., у корист туженог, као власника повласног добра у површини од 1804 м², у мерама и границама означеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кп.бр. .. уписане у лн.бр. .. КО ..., исплати износ од 15.240,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 10.11.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 93.290,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1068/22 од 06.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у потврђујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка кабла далеководна ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати предметну накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године. Разлозима ревизије се указује на погрешну оцену приговора застарелости потраживања чиме се на посредан начин оспорава правилност утврђених чињеница, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП, због чега је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде тужилац је поднео 19.02.2020. године, а вредност побијаног дела потраживања је 15.240,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**